

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Honorati Fabri, Societatis Jesu Theologi,
Apologeticus Doctrinæ Moralis Eiusdem Societatis**

Fabri, Honoré

Coloniæ Agrippinæ, MDCLXXII

Not. I. De locis Montaltii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94565)

Positivæ: die fodes, extrâ prædictos casus quando-
dâ præceptum illud positivum obliget: sed dic ali-
quid certi: nam amentes sibi somnia fingunt. Taces:
Vin', pro te respondeam: quid tibi velis, satis iomnis,
Jam Tui toties responderunt, hominem in omnibus
actionibus suis teneri, actum Charitatis elicere; sic
enim locum Pauli perpetuam interpretantur. Itane
verò: huc spectas, mi homo: Vis ab homine peccari
in omni actione, quæ ab actuali Dei amore profecta
non sit. Igitur Fides informis peccatum est, Spes item,
& sanctus Timor, item attritio, & oratio peccatoris:
immo cum actus divinæ Charitatis eodem instanti
Charitatem habitualement vel supponat, vel inducat,
omnis peccatoris actio peccatum est. Hinc si orat
peccator, peccat: si rei factæ interest, peccat: si men-
dico elemosynam erogat, peccat: si Dei timore con-
cutitur, peccat. Hinc ais, fieri non posse, ut qui non
amat Deum, scilicet actu, aliquid non amet plusquam
Deum. Sed vide, amabò, quid dicas. Nam amare ali-
quid plusquam Deum, est peccatum mortale: igitur
omnis actus, qui amorem Dei non continet, est pec-
catum mortale. Nec errorem excusat id, quod dicitur,
amorem mansorium in creatura, quo quis in ea desig-
natur, esse peccatum veniale, nisi actus aliquo speciali
præcepto prohibeatur. Nam desigi in creatura, est
in ea ponere finem ultimum: & hæc est peccati mor-
talis nota. Nec demum est, quod dicas, à te non in-
telligi illum Charitatis gradum, qui sine Sacramento
iustificat: quia gradus ille speciem non mutat, & per
te Charitas nascens, proficiens, & perfecta, sunt ejus-
dem generis: Charitas autem Theologica, etiam in
gradu remisso iustificat, aut certe cum gratia iustifi-
cante conjuncta est. Hæc & alia multa absurda, im-
pia, blasphemata, hæretica ex illo vestro principio re-
cta consequentia deducuntur: neque fateri erubesci-
tis. Et hæc ad longam illam dissertationem, in qua
millies eadem repetis, ac perpetuo nugaris.

Sed dato, ut dixi, & non concessio, te aliquid confe-
cisse, nihil aliud obtinueris, quam ut præceptum positi-
vum divini amoris, non quidem semper, sed aliquando
obliget, idque certò, in casibus scilicet expositis, aliisque
similibus: ac proinde doctrina illa ad eisdem pertineat.
Quod aliàs sit obligatio, scilicet pro alio casu de-
terminato, nunquam probasti: dicam amplius, nun-
quam probabis. Sed, ut dixi, tam multa ad pompam &
speciem concessisti, ut aliquid apud indoctos aures cap-
tares: ut Theologum ageres, vel potius Theologas-
trum: ut vel hunc facum erroribus vestris circa divi-
num amorem obducentes, denique ut sub amoris divini
specie, simplicioribus imponeres, eosque in fraudem
erroremque induceres. Fraudem detexi, errorem o-
stendi; ceterum ad Apologiam te remitto, qui egre-
giè, brevius licet, calumniam vestram diluit, & totam
rem istam egregiè discussit.

In Epistolam undecimam,

NOTA PRIMA.

De locis Montaltii.

DE hoc argumento præclare scripserunt Apo-
logistæ: idque variis locis, sed præsertim in
1. responsione ad Litteras Montaltii genera-
tim, tum in responsione ad Epistolam undecimam,
& in responsione ad objectionem 34: neque hic tam
infirmi ac jejuni fuere, ut scribis. Montaltius nuga-

tur, mentitur, calumniatur, fallit & fallitur: quæ
elegant, inquis, quam urbanus, quam teris & inap-
posuit! Uterque Apologista calumnias diluit clari-
mè, Janenistarum fraudes detegit aperte, doctrinam
Catholicam defendit solidè: quam jejunos, inquis,
quam infirmos, quam misellos & languidos! Inre-
ponione ad undecimam Epistolam nihil est, quod
rideas, (a) nisi misellum Montaltium, imposturæ
licet, calumniæ, blasphemæ, impietatis, erroris &
impudentiæ convictum, nisi fortè miserum humani
sortem lugere malis. Concedit quidem Apologista
impia hæreticorum dogmata à SS. Patribus nonnulla
& scurriles hæreticorum contra Catholicos satyras
quam irrita fuisse: neque hoc improbat, sed hæreticorum
id est, Janenistarum contra Jesuitas, Quæ enim
get hos esse Catholicos; illos hæreticos, à tribus Pro-
fificibus damnatos, cum scilicet doctrinam damna-
tam obstinatè defendant: Vis, Jesuitarum impia dog-
mata, & Janenistarum doctrinam Catholicam ele-
primum, ut nugaris, probavit Montaltius suis liti-
ris: alterum Deus suis miraculis. Sed Epistola Mon-
taltii damnata fuerunt: igitur nihil probant: accedat
quod egregiè refutata sunt; & luculenter ostendit
eas erroribus, calumniis, imposturis, mendaciis, con-
vitiis, fraudibus & dolis, nec non ineptis & mis-
talibus scaturire. Quid, amabò, lucis à tenebris, ver-
tatis à mendacio, sinceritatis à dolo, justitiæ à im-
postura sperandum? Quod attinet ad miracula, ro-
stra fide, quæ dubia est, stare non possunt: nec tibi,
qui adstruis miracula, fidem habeo; quia fidem tuam
prodidisti. Vis tibi credamus, qui Deo ejusque Vicario
non credis: sed de his infra.

Sed, inquis, Jesuitas in turpissimis & quavis dignis
objurgatione, doctrinæ flagitiis, Montaltius depre-
hendit. Error doctrinæ flagitium est? errores habetis,
quos scilicet Ecclesia damnavit, igitur flagitia in
la vestra sunt, non Jesuitarum. Non desunt autem
ter errores, flagitia, quorum Montaltius reus est
pote qui tot calumniis affinxit, tot probra fecit, tot
fraudes texuit, tot aculeis punxit. Sed quænam sunt
horrendæ illæ calumnie, quænam rabida convitia,
quibus Jesuitæ vos confixerunt? hæreticos forte vo-
carunt? non est calumnia: cum Ecclesia errorum illorum
damnavit, quos per incredibilem contumaciam de-
fenditis. Quod deinde fraudes vestras detegit, calum-
nias diluit, malas artes patefecit, ut fuit
dumtaxat, Veritatis, Religionis & Ecclesiæ defen-
sionem; idè sanè dici nequeunt convitiatores. Tum
rides querelas furiosas, ut vocare soles. (b) Apologista,
cujus textum tua versione in multis adulterat v. g.
dum calumniam in urbanitatem vertisti. Sed hæc & longè
majora fidei Janeniana facile condonantur. Ridet
hujus pueruli lachrymas, & ex Parochorum lætissimam
longam laciniam huc traducis: haud ab re quidem
uteris jure tuo; amicorum omnia communia. Quod
quod ex eadem officina hæc omnia prodierunt? Et
tuas satyras blandum & facetum scribendi genus vo-
cas? Deus melibet ab iis blanditiis. At, si hæc
autoces & acerba sunt, quid ab ira & furore cepi-
tandum? crede mihi, non pueriliter, ut ais, Apo-
logista de his conquestus est, sed graviter, ut non
Christiano more. Res sanè miserranda fuit & commi-
seratione digna; per aliquot menses Jesuitæ calum-
niis, imposturis, convitiis, satyris opprimi à rebolu-
ne sycophanta, puro puro hæretico; in manifestum
dedecus justitiæ, Religionis, Ecclesiæ, Veritatis; non
sine piorum scandalo, impiorum ritu, & plausu hæ-
reticorum: idque impunè, nulla auctoritate publica

(a) Pag. 300. (b) Pag. 301.

